

[Vivike.]

medføre. Hver fisker skaffer eksistensmuligheder for 7-9 mand i land, og i mange år har fiskeeksporten hjembragt store beløb i fremmed valuta. Få lande har så gode fiskerimuligheder som Danmark. Vi bør ikke lade dem gå tabt.

Fiskeriminister *A. C. Normanns* svar (12. juni 1968):

Der er af Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening over for fiskeriministeriet ansøgt om, at der af statskassen inden for et beløb af 2 mill. kr. må blive ydet de nævnte foreninger garanti for et lån, der agtes optaget i et pengeinstitut med henblik på tilvejebringelse af de nødvendige likvide midler til etablering af en udligningspulje, der skal danne grundlag for gennemførelse af en landsomfattende mindsteprisordning for rødspætter.

Den fra foreningerne modtagne ansøgning indeholder et skitseforslag dels angående en mindstepris, dels til en rationeringsordning, for så vidt angår 4. sorterings rødspætter.

Fra monopoltilsynet har man imidlertid den 10. juni 1968 modtaget oplysning om, at tilsynet har meddelt ovennævnte foreninger, at man ikke har kunnet godkende den foreslåede mindstepris' højde, ligesom man heller ikke har kunnet godkende rationeringsordningen, således som denne er udformet.

Fiskeriorganisationerne har efter modtagelsen af monopoltilsynets nævnte skrivelse meddelt, at de opretholder deres ansøgning på det ændrede grundlag.

Med godkendelse af regeringens økonomiudvalg har jeg derefter ansøgt om finansudvalgets tilslutning til at meddele den ansøgte garanti.

Af *Erling Dinesen* til finansministeren (6. juni 1968):

„Vil ministeren drage omsorg for, at de omkring 800 tidligere ansatte i Bosskoncernen sikres tilgodehavende løn og feriepenge?“

Begrundelse.

Af meddelelser i dagspressen fremgår det, at Bosskoncernens tidligere ansatte arbejdere og funktionærer ikke har megen udsigt til at få udbetalt tilgodehavende løn og

feriepenge, fordi staten næppe kan opgive sit krav om skyldig moms til et beløb af 2,1 mill. kr. De ansattes løn- og feriepengekrav skal andrage 1,4 mill. kr., og da staten først skal have sine penge, bliver der intet tilbage til arbejdere og funktionærer.

Det forekommer ganske urimeligt, ikke mindst på baggrund af regeringens momskredit til landbruget på op imod 300 mill. kr. Derfor må der findes en udvej for at sikre, at de i forvejen hårdt ramte arbejdere og funktionærer får udbetalt deres tilgodehavende.

Finansminister *Poul Møllers* svar (10. juni 1968):

I sin motivering for spørgsmålet har hr. Erling Dinesen anført, at Bosskoncernens tidligere ansatte arbejdere og funktionærer ikke har megen udsigt til at få udbetalt tilgodehavende løn og feriepenge, fordi statens krav om skyldig moms først skal dækkes.

Lad mig straks sige, at jeg har fuld forståelse for den vanskelige situation, som Bosskoncernens tidligere medarbejdere er bragt i på grund af virksomhedens konkurs, og at jeg meget gerne ville medvirke til at søge deres vanskeligheder afhjulpet.

Imidlertid er forholdet det, at statens krav på moms — ligesom i øvrigt alle krav på skatter og afgifter — er et privilegeret krav i en virksomheds konkursbo. Dette følger allerede af konkurslovens § 33, 2 c, men er i øvrigt også udtrykkeligt fastsat i momslovens § 24, stk. 2. Jeg gør dog i denne forbindelse opmærksom på, at kravet på skatter og afgifter ikke skal dækkes forud for personalets krav på løn og feriepenge. Løn og feriepenge er ligeledes privilegerede krav og skal dækkes på lige fod med skatte- og afgiftskravene.

Spørgsmålet om, hvorvidt det er rimeligt, at krav om skatter og afgifter er privilegerede krav, har i de senere år været genstand for indgående overvejelser blandt andet i det af justitsministeriet nedsatte konkurslovsudvalg. Dette udvalg afgav i marts 1966 en betænkning om konkursordenen, hvori man foreslog at afskaffe dette privilegium. På baggrund af denne betænkning stillede det af folketinget nedsatte udvalg angående lov om almindelig omsætningsafgift (merværdi-afgift) i februar 1967 spørgsmål til den daværende finansminister om, hvorvidt kon-